

– Какво те мъчи, човече?

Започнал циганинът да ѝ разправя. Девојката нищо не отвърнала, само поклатила глава и понечила да продължи пътя си, когато циганинът се нахвърлил върху нея и злобно се вкопчил в ръката ѝ. Извикала девојката. Чул вика и баронът на табора, видял как девојката се мъчи да се изтръгне от лапите на злодея и се втурнал да ѝ помогне.

– Пусни я! – извикал. – Това е нашата птица на щастието. Тя е помагала и на дядо ми, и на дядото на моя дядо, на толкова родове до девето коляно е носила късмет.

Онзи обаче дори не си помислял да я пусне. Тогава баронът се нахвърлил върху му и двамата започнали люта борба. Едва-що освободила се, девојката тутакси се превърнала отново в птица и отлетяла надалече.

И от този миг престанала да навестява табора. Тя изгубила доверието си към циганите. А на злодея отмъстила жестоко: късметът го напуснал завинаги. Останалите цигани му измислили прякор „бибахтало“, което означавало „нещастник“. Уж искал да бъде най-първият човек в табора, а станал най-последният.